

Gerbiamoji Emilija Pliateryte,

Lietuva yra laisva. Jūsų kova už tėvynę nenuėjo veltui. Mes pagaliau drąsiai galime kalbėti lietuvių kalba, turime savo teises. Galime laisvai gėrėtis paukščių čiulbėjimu, mėgautis, kaip maloniai šlama senas miškas, eiti nebijodami, kad būsime neteisėtai apkaltinti. Lietuviai nepasidavė ir Jūs buvote puikus pavyzdys, kaip reikia kovoti už laisvę.

Jeigu man įvardyti vieną narsią moterį, tai tikrai būtumėte Jūs. Aš esu sužavėta Jūsų poelgiu. Labai svarbu buvo tuo metu ir dabar taip pat svarbu parodyti, kad ir mes, moterys, esame ne tik namų šeimininkės. Mes visos turime drąsos, ryžto, tik mes nenorime to parodyti arba mums nėra drąsu. Jūs padrašinote mus, kad mes galėtume kilti į kovą už tai, kas mums yra svarbu. Tai gali būti bet kas - šeima, tėvynė, jausmai, gyvūnai... Viską, ką mes mylim, dažnai labai lengvai paleidžiame. Mes nebandome kovoti už tai, nes bijome, kad būsime nesuprastos ir neišgirstos. Tai lyg tu skęstum ir niekas net neatsisuktų tau padėti. Bet Jūs esate visiškai kitokia. Jus žengėte tvirtą žingsnį į priekį ir mes, visos moterys, pradėjome sekti Jūsų pavyzdžiu. Vyrai irgi suprato, kad moterys nėra silpnoji grandis. Kad ir mes galime būti tokios stiprios, kokie ir jie, kartais netgi dar galingesnės.

Labai norėčiau Jūsų paklausti, kaip išlikote tokia stipri, kai net stipriausi vyrai turėjo nuleisti rankas kovose už laisvės atgavimą? Kaip sugebėjote rasti jėgų stovėti, kovoti dėl mūsų, visų lietuvių, ateities, kai atrodo, kad viskas yra beviltiška? Kaip jaučiatės būdama tokiu pavyzdžiu Lietuvai?

Tikrai labai noriu Jums padėkoti už viską, ką padarėte Lietuvai. Nes Jūs buvote vienas iš tų žmonių, dėl kurių dabar galiu gyventi laisvoje tėvynėje. Jus mane labai įkvėpėte kovoti už save ir tai, kas man rūpi. Labai Jums ačiū už tai.

Pagarbiai

Smiltė Drevinskaitė, Anykščių Jono Biliūno gimnazijos I a klasės gimnazistė